

Glina przyjazna dziecku

W roku szkolnym 2009/2010 w ramach współpracy pomiędzy Słupskim Ośrodkiem Kultury a Specjalnym Ośrodkiem Szkolno - Wychowawczym w Słupsku prowadzone były zajęcia ceramiczne dla uczniów upośledzonych w stopniu lekkim i głębszym. W zajęciach uczestniczyły cztery klasy szkoły podstawowej i gimnazjum.

Zajęcia odbywały się poza murami szkoły dzięki temu dzieci miały okazję do tworzenia w warunkach odbiegających od standardowych zajęć lekcyjnych. Klimat pracowni, możliwość obejrzenia wielu ceramicznych przedmiotów inspirował dzieci do tworzenia. Pierwszym sukcesem było rozbudzenie w uczniach ciekawości, co pozwoliło nam uczynić z nich artystów, którzy połączyli „glinianego” bakcyła.

Glina jako niezwykle cenny materiał do tworzenia daje niezliczone możliwości ekspresji, można z niej ulepić przedmioty dekoracyjne, użytkowe, rzeźby. Ten z pozoru mało atrakcyjny materiał, przypominający w pierwszym etapie lepienia błotnistą masę, daje duże możliwości. Aby go jednak okiełznać trzeba stosować się do określonych zasad. Techniki modelowania niewiele zmieniły się na przestrzeni wieków, a ponieważ głównym narzędziem pracy są dłonie każda rzecz jest unikalna. Każdy twórca nadaje materiałowi jedyny w swoim rodzaju kształt, pomimo wykonywania tego samego tematycznie przedmiotu.

Dzieci na zajęciach nabyły praktyczne umiejętności przygotowania gliny do pracy, poznały podstawowe techniki lepienia, metody suszenia, malowania i szkliwienia. Zapoznały się z niezbędnymi narzędziami i nauczyły się z nich korzystać. Poznały rodzaje gliny i podstawową terminologię ceramiczną. Nauczyły się przestrzegać określonych zasad bezpieczeństwa pracy w pracowni ceramicznej.

Zajęcia były ponadto wsparciem w równoległej pracy dydaktycznej, na przykład w postaci utrwalania obrazu graficznego liter, cyfr czy figur geometrycznych. Były równie okazją do kształtowania wrażliwości estetycznej. W zauważalnym stopniu przyczyniły się do podniesienia sprawności manualnej uczniów. Zajęcia pełniły rolę terapeutyczną – dzieci nadpobudliwe psychoruchowo uspakajały się, uczyły koncentracji uwagi i doprowadzania do końca rozpoczętej pracy. Dzieci nieśmiałe natomiast dzięki tworzeniu miały okazję do wzmacniania poczucia własnej wartości. Długotrwały proces powstawania ceramicznych przedmiotów był nauką cierpliwości. Oczekiwanie na dzieła, niekiedy do miesiąca, kruchość niewypalonego materiału uczyło uczniów szacunku dla pracy swojej i kolegów.

Prace wykonane w pracowni ceramicznej były eksponowane na wystawach w bibliotece szkolnej z okazji Świąt Wielkiej Nocy - „Beee-cząca wystawa” oraz w bibliotece publicznej podsumowującej roczną działalność pt. „Gliniaki”. Ważnym wydarzeniem były zorganizowane na terenie szkoły i poza nią kiermasze, na których dzieci sprzedawały wykonane przez siebie prace. Ceramiczne dzieła cieszyły się ogromnym powodzeniem, wzbudzały zachwyt i podziw rodziców, nauczycieli, młodzieży. Pochwały ze strony innych potwierdzały, że to co stworzyli jest naprawdę piękne i wartościowe.

Zajęcia ceramiczne sprawdziły się jako skuteczna forma pracy terapeutycznej, spowodowały, że dzieci upośledzone umysłowo mogły być sprawcze.

Hanna Jastrzębska –instruktor Pracowni Ceramicznej Słupskiego Ośrodka Kultury
Anita Misan – nauczyciel Specjalnego Ośrodka Szkolno – Wychowawczego w Słupsku